

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

2010/2245(INI)

2.2.2011

ARVAMUSE PROJEKT

Esitaja: keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Saaja: tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Innovaatiline liit ja Euroopa üleminek kriisijärgsesse maailma
(2010/2245(INI))

Arvamuse koostaja: João Ferreira

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et kõiki teadus-, majandus- ja sotsiaalse tegevuse valdkondi hõlmavate uuendustega peavad kaasnema avalik huvi, elukvaliteedi parandamine, sotsiaalse heaolu edendamine ning keskkonna ja looduse tasakaalu säilitamine;
2. rõhutab, et innovatsiooni käsitusviis on oma olemuselt mitmetahuline ega hõlma ainult innovatsiooni nurgakiviks olevaid teadusuuringuid, arendustööd ja uute tehnoloogiate väljatöötamist, vaid ka uute protsesside, meetodite ning organisatsiooni- ja käitumismudelite arendamist;
3. rõhutab, et keskkonna, rahvatervise ja toiduohutusega seotud valdkonnad kuuluvad nende valdkondade hulka, kus tuleb teha kõige suuremaid jõupingutusi uuenduste nimel ning muu hulgas tugevdada olemasolevaid teaduslikke ja tehnoloogilisi aluseid; rõhutab, et ELi tulevased teadus- ja innovatsiooniprogrammid peavad nende valdkondadega arvestama asjakohasel viisil ja vastavalt meie ees seisvate ülesannete tõsidusele;
4. soovib teaduse-, tehnoloogia- ja innovatsioonialase suutlikkuse arendamisel suuremat tähelepanu pöörata näiteks sellistele esmatähtsatele valdkondadele nagu tõhus ressursside kasutamine, ressursside nappus, jäätmete ära kasutamine ja kõrvaldamine, kliimamuutused, looduse ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamine, toidu kvaliteet ja toiduohutus, demograafilised muutused ning uued epideemiad;
5. usub, et investeeringud teaduse-, tehnoloogia- ja innovatsioonialase suutlikkuse arendamisse ja tugevdamisse ei ole ainult vahend nende uuenduslike ideedega tegelemiseks, mida on võimalik realiseerida turule paisatavateks toodeteks ja teenusteks, vaid ka oluline vahend paljudele inimkonna ees seisvatele probleemidele ja raskustele reageerimiseks;
6. nõuab kindlalt, et innovatsioon peab olema riikliku poliitika põhiosis sellistes valdkondades nagu keskkond, vesi, energia, transport, telekommunikatsioon, tervishoid ja haridus; rõhutab vajadust edendada innovatsiooni piiriülest levikut ja omaksvõttu nii avalikus sektoris, eraettevõtetes, s.h. eriti VKE-des, kui ka sotsiaalses ettevõtluses;
7. on seisukohal, et innovatsioonipoliitika tähtsuse rõhutamine kujutab endast paljudes majandus- ja sotsiaalvaldkondades võimalust ajakohastada ja tugevdada avalikke teenuseid nii olemasolevates kui ka esilekerkivates valdkondades, hoogustades seega kvaliteedi ja tõhususe tõusu, uute töökohtade loomist, võitlust vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust;
8. tuletab meelde, et valdkondades, nagu keskkond, rahvatervis ja toiduohutus, täidavad riiklikud teadus- ja arendusasutused asendamatu rolli valdkondade avaliku poliitika määratlemises ja avaliku sektori riskide hindamises, vähendamises ja juhtimises, nagu ka sertifitseerimises, standardimises ja reguleerimises ning muudes võtmetähtsusega ülesannetes, mis tuleb kindlaks teha ja mille täitmine tagada;

9. võtab teadmiseks Euroopa innovatsiooni küsimustega tegeleva komisjoni 2009. aasta järeldused, et eri riikides ja piirkondades avaldab majandus- ja rahanduskriis ebaproportsionaalselt erinevat mõju, mis seab ohtu ühtsuse eesmärgi; väljendab muret seoses sellega, et liikmesriikide kehtestatavad eelarvepiirangud võivad kaasa tuua märkimisväärse investeeringute vähenemise teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni valdkonda, millel võib olla kahjulik mõju; nõustub, et innovaatilise liidu algatusse peaksid olema kaasatud kõik liikmesriigid ja piirkonnad ning et on tähtis vältida nn innovatsioonilõhe tekkimist rohkem ja vähem innovaatiliste riikide ja piirkondade vahele;
10. on seisukohal, et teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni valdkonna jõupingutuste tihedam kooskõlastamine ei tohiks tähendada investeeringutest loobumist või alainvesteeringut, mis on tingitud osade liikmesriikide või piirkondade suuremast teadusalasest võimekusest võrreldes teistega; usub, et pigem peaks see kaasa tooma investeeringud teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni kindla ja ühtse baasi arendamisse, võttes arvesse eri riikide ja piirkondade arengu eripärasid ja taset ning pidades silmas kasutoova koostöömimise ja viljaka koostöö edendamist;
11. rõhutab struktuurifondide võtmerolli teadus-, tehnoloogia- ja innovatsioonialaste investeeringute suurendamisel; usub, et Euroopa Sotsiaalfond ja Euroopa Regionaalarengu Fond etendavad sõltuvalt oma vastutusalast olulist rolli kas innovatsiooni alal töötavate tööliste kutsekoolitusel ja -õppel või selliste piirkondlike innovatsioonistrateegiate rahastamisel, mis oleksid suunatud territoriaalse arengu poliitika edendamisele, elutingimuste parandamisele, sotsiaalse õigluse ja heaolu edendamisele ning keskkonnakaitsele; rõhutab ühtekuuluvuspoliitika ja selle eesmärkide, samuti innovatsiooni kui ühe ühtekuuluvuspoliitika nurgakivi tugevdamise vajadust finantsperspektiivi raamistikus pärast 2013. aastat;
12. rõhutab, et kindlate ja tõhusate teadus-, tehnoloogia- ja innovatsioonisüsteemide olemasolu on kindel märk liikmesriikide elukvaliteedist, nagu seda on ka riiklikud haridussüsteemid, mis tagavad hariduse kättesaadavuse kuni kõrgeima haridustasemeni välja kõigile kodanikele ilma kedagi diskrimineerimata; soovib erilist tähelepanu pöörata teaduse ja inseneriteaduse, keskkonna ja tervishoiu valdkondadele; rõhutab, et mõnedes nimetatud valdkondadest ja mõnedes liikmesriikides on investeeringute puudumine või alainvesteeringud viinud oskustööliste, sealhulgas tehnoloogide ja teadlaste tõsise puuduseni, ning et see arengusuund tuleb muuta vastupidiseks;
13. on seisukohal, et teadmiste edendamine ja mitmekülgne rakendamine ei välista avatud ja osavõtliku hinnangu andmise vajadust nende rakenduste eetilistele, sotsiaalsetele ja poliitilistele tagajärgedele; juhib tähelepanu sellele, et teaduskultuuri tuleb edendada ja levitada laiemas üldsuses;
14. usub, et arenguabi ja koostööpoliitika määratlemisel tuleb arvestada teaduse ja tehnika arengu ning innovatsiooniga; rõhutab, et lisaks pelgale tehnoloogia ekspordile peaks Euroopa Liit välja töötama ka õiged koostöövormid, mis aitaksid kaasata kohaliku teadmistepagasi ja mõjuvõimu suurendamise, et leida lahendused arenguriikide probleemidele.